

tilladte Selskaber skulle til Statskassen betale en aarlig Afgift (Ændringsforslag Nr. 98), hvis samlede Beløb antages at ville blive tilstrækkeligt til at udrede Omkostningerne ved Forfkringsraadet. Kun Forfkringsinspektøren skulde udnævnes af Kongen og have fast Gage — som dog under Hensyn til de Krav, der maa stilles til denne Embedsmands fremragende Dygtighed, foreslaas sat til et noget højere Beløb end i Lovforslaget —, medens Honoraret til de andre Medlemmer af Raadet tænkes fastsat ved Finansloven (Ændringsforslag Nr. 11).

Det, foreslaas (Nr. 3), at Aktieselskaber, der ville drive Livsforfkringsvirksomhed, skulle have en Aktiekapital af mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvorpaa der er indbetalt mindst 100,000 Kr., og for at bidrage til at forebygge, at uvederhæftige Personer optræde som Garanter eller som Aktionærer, der kun have indbetalt 10 pCt. af de tegnede Beløb og have givet Forfkring for Resten, foreslaas det, at Forfkringsraadet har Ret til at kræve Oplysning om vedkommendes Vederhæftighed (Ændringsforslag Nr. 16).

Flere af Udvalgets Medlemmer nære nogen Betænkelse ved § 10, 2det Punktum, hvorefter en af Forfkringsinspektøren (Forfkringsraadet) valgt Læge med Sundhedsministerens Billigelse er berettiget til blandt andet at undersøge de i Anledning af Forfkringsbegøring afgivne Lægeerklæringer. Men i Betragtning af, at Hensigten dermed kun maa være at benytte ogsaa denne Vej til at skaffe sig Indsigt i de Grundsætninger, hvorefter Selskabet ledes, og at Udgangen ikke antages at ville blive benyttet, medmindre indtrufne Omstændigheder gøre det antageligt, at vedkommende Bestyrelse gaar frem paa en uforfvarlig Maade, har Udvalget indskrænket sig til at foreslaa Ændringen Nr. 42. Af særlig Vigtighed ere Lovforslagets §§ 11 og 12, der indeholde Reglerne om Beregning af „den fornødne Formue“ og af „Sikkerhedsfondet“. Nogle Medlemmer nære nogen Frygt for, at de her opstillede faste Regler ville volde navnlig adskillige

hindre, dygtigt ledede Selskaber Vansteligheder, og vilde foretrække, at man — ligesom i flere fremmede Love — overlod det til Forfkringsraadet i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, om det Grundlag og den Døggørelsesmaade, der anvendes, er fuldt betryggende. Dertil kommer, at § 11, 1ste Punktum, gaar ud fra, at der altid i Selskaberne regnes med „Nettopræmier“ som Grundlag, hvad der ingenlunde er Tilfældet. Udvalget har dog fundet, at det er bedre at have faste Regler end at overlade det til Forfkringsraadets Skøn, hvilken Døggørelsesmetode der skal anvendes — hvorved det jo ikke vilde være udelukket, at Raadet ikke blot kunde opstille netop de samme Regler, men endogaa strengere Regler —; men man har da ved Ændringsforslag Nr. 53 aabnet Udgang til i visse Tilfælde, at gøre Undtagelse fra Reglerne i §§ 11 og 12.

Under Nr. 54 foreslaas en forandret Affattelse af § 13.

Med Hensyn til Midlernes Anbringelse nævnes Ændringsforslag Nr. 57, som gaar ud paa at gøre det muligt for danske Selskaber, der drive Forretning i Udlandet, at anbringe en Del af deres Midler paa en saadan Maade, som ifølge det paa gældende Lands Lovgivning er nødvendig, for at Virksomhed kan drives der.

Ændringsforslag Nr. 38 medfører blandt andet, at der skal finde en aarlig Døggørelse Sted af „Driftsfondet“.

Med Hensyn til Afsnittet „Selskaber under Administration“ (§§ 15—18) bemærkes, at ligesom det i § 13 er bestemt, at de til „den fornødne Formue“ og „Sikkerhedsfondet“ hørende Aktiver skulle holdes adskilte fra Selskabets øvrige Aktiver og behandles som en Særformue, der fortrinvis skal tjene til Fuldgørelse for de forfkrere, saaledes er det kun, naar de til „den fornødne Formue“ svarende Midler ikke ere til Stede, endog efter at Aktiekapitalen er indbetalt, at Selskabet kan sættes under Administration. Derved udelukkes det ikke at Konkursbehandling kan finde Sted paa